

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายที่ตราโดยคณะกรรมการปฏิรูปประเทศเที่ยบกฎหมายที่ตราโดยรัฐสภา
คำสำคัญ	ปฏิรูป / รัฐสภา / กฎหมาย
ชื่อนักศึกษา	อุดมย์ ทานาราช
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูริชญา วัฒนรุ่ง ดร.พูนผล เตวิทย์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตคลองน้ำรุ่ง
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

กฎหมายเป็นบทบัญญัติซึ่งผู้มีอำนาจสูงสุดในประเทศได้ตราขึ้นไว้เพื่อใช้การบริหารการบ้านเมือง และบังคับบุคคลในความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษหรือต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตาม กฎหมายจึงเป็นกฎหมายที่กำหนดแบบแผนความประพฤติของมนุษย์ในสังคมและเป็นหลักในการปกครองบ้านเมือง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแต่เริ่มต้นว่า “กฎหมาย” ต้องเป็นสิ่งที่เปิดเผยให้ทุกคนรู้ นอกจากนั้นกฎหมายยังเป็นสิ่งที่นำมาพิเคราะห์พิจารณาและศึกษาด้วยเหตุผลได้ เนื่องจากกฎหมายเป็นศาสตร์แห่งบรรทัดฐาน (normative science) ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่ทุกคนยอมรับและประพฤติปฏิบัติตาม และในช่วง 77 ปีของประเทศไทยการเมืองของไทย มีการปฏิรูป และตรากฎหมายมาบังคับใช้เป็นจำนวนมากทั้งกฎหมายที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรม โดยรัฐบาล พลเรือน และรัฐบาลทหาร ลักษณะของกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมนั้นก็มีอยู่หลายประการ นั้นตั้งแต่ การบัญญัติด้วยศาลมิใช่เป็นพิจารณาพิพากษาประการเมือง การบังคับใช้กฎหมายย้อนหลัง ต่อนบุคคล การตัดถอนสิทธิเสรีภาพของจำเลยในการตั้งทนายคุ้มครองต่อสู้คดี รวมทั้งการตัดสิทธิในการอุทธรณ์ฎีกา การตรากฎหมายฉบับอำนาจจุลการหรือนิติบัญญัติแก่ฝ่ายบริหาร เปิดช่องให้มีการจับกุมคุณชั้งหรือเนรเทศโดยพลการ การตรากฎหมายให้อำนาจสูงสุดแก่นายกรัฐมนตรีในการลงโทษบุคคล โดยไม่ผ่านกระบวนการยุติธรรม การลิดถอนสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพิมพ์หรือ การโฆษณา การจำกัดเสรีภาพด้านแรงงาน รวมทั้งการออกกฎหมายต่อต้านการกระทำยั่นเป็นคอมมิวนิสต์ ในการต่อสู้หรือวิพากษ์วิจารณ์กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมเหล่านั้น

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ากฎหมายที่ใช้ในการปกครองประชาชนในรัฐหรือประเทศนั้น โดยทั่วไปแล้วจะมีอยู่ด้วยกันสองลักษณะที่อธิบายจะเป็น will กฎหมายที่เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้ปกครองเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเดียวกับ general will กฎหมายที่เกิดขึ้นจากเจตจำนง

ร่วมกันของประชาชน กฎหมายที่มีลักษณะที่เป็น will รัฐธิปัตย์ได้อ่านมาโดยการใช้กำลังหรืออาชญาคดี เนื่องจากกฎหมายออกได้ทันที ลงนามโดยหัวหน้าคณะปฏิวัติ เป็นกฎหมายที่ออกตามอำนาจในเปลี่ยนแปลง่ายตามความต้องการของผู้ออกขาดความเป็นธรรมเอาแต่ผลประโยชน์คนฝ่ายเดียว ไม่คำนึงถึงประโยชน์คนส่วนรวมหรือประโยชน์ของประชาชน ไม่เคารพหลักประชาธิปไตย ไม่เคารพหลักนิติรัฐ ส่วนกฎหมายที่มีลักษณะ general will นั้น รัฐธิปัตย์ได้อ่านมาจากการเลือกตั้งของประชาชน กฎหมายผ่านกระบวนการนิติบัญญัติในระบบรัฐสภา โดยพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไชย อำนาจจึงเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนซึ่งมีความแตกต่างกับ พระปรมาภิไชยในประกาศหรือคำสั่งของ คณะปฏิวัติ เพราะเหตุที่ทรงลงพระปรมาภิไชยในประกาศหรือคำสั่งนี้เป็นไปตามเจตจำนงของคณะผู้ก่อการที่จะขึ้นยันเจตนาณ์ของตนว่าถึงเมื่อจะได้กระทำการยึดอำนาจรัฐไว้ได้เป็นผลสำเร็จและเปลี่ยนแปลงการปกครองทั้งคงคำรับไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อให้กฎหมายที่ใช้ในการปกครองประเทศเกิดจากเจตจำนงร่วมกันของประชาชน ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนต้องไม่ออกกฎหมาย นิรโทษกรรมให้แก่คณะปฏิวัติ องค์กรต่างๆ ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยต้องมีความเป็นอิสระและแยกออกจากกัน โดยเด็ดขาด องค์กรตุลาการที่เป็นหนึ่งในสามองค์กรซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเป็นองค์กรเดียวที่ยังคงอยู่ หลังการปฏิวัติ ต้องมีแนวคิดพิพากษาถูกต้องที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำปฏิวัติ เพื่อให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าว เป็นการผิดกฎหมายและต้องได้รับการลงโทษ และรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนไม่ควรนำกฎหมายที่ออกโดยคณะปฏิวัติมาใช้ในการบริหารประเทศ ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะเกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด ก็ตาม เพราะถือว่ากฎหมายดังกล่าวไม่ได้เกิดจากเจตจำนงร่วมกันของประชาชน คณะปฏิวัติไม่ควรที่จะนำคำสั่งหรือประกาศขึ้นทูลเกล้าฯ พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไชยหนึ่งกับกฎหมายที่ตราโดยรัฐสภา

Thesis Title	Legal Problems On Particularity Of The Laws Issued By The National Executive Council Comparing With The Laws Issued By The Parliament
Keyword	Revolution / Parliament / Law
Student	Adul Tanarach
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Phuritchaya Watanarung Dr.Phoonphol Thevit
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2010

ABSTRACT

Illegal agricultural laborers are employed in the Kingdom of Thailand (Thailand) because of the need for increased output of agricultural products in the face of world market competition. Another important factor in the employment of illegal agricultural laborers is the pressure exerted by agricultural business groups whose operations now involve a complete agricultural cycle. Currently, agricultural contracts between farm workers and entrepreneurs contain unfair terms agreed upon by the two parties to the contracts. Although the government has promulgated the Unfair Contract Terms Act B.E.2540 (1997), the enforcement of this Act is inherently limited. This is due to the patterns these contracts take, inasmuch as they may be either written or verbal. However, the Unfair Contract Terms Act B.E.2540 (1997) protects only those who have entered into written contracts, and so verbal contracts are not covered under this Act. This means that agricultural workers are unprotected if their contracts are verbal contracts. Usually, contracted agricultural contracts are contracts for hiring for work and not for services. Consequently, legal measures regarding contracts for hiring for services cannot be applied in these cases. The upshot is that labor protection law and the law of labor relations cannot be used when dealing with significant legal problems stemming from the system of contracted agriculture. Illegal laborers employed under a contracted agriculture system incur problems because quality of life is diminished in view of work-related health problems. However, the public sector does not

adequately provide work-related health care for laborers working as contracted agricultural laborers under high risk conditions.

Therefore, the government of Thailand should frame and promulgate legal measures controlling the system of contracted agriculture. Laborers in this system should receive health care benefits through an expanded social security system encompassing both legal and illegal laborers.